

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОДА

ВІДДІЛ ОСВІТИ ВЕРХНЯНСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ

ДОВГОВОЙНИЛІВСЬКИЙ ЛІЦЕЙ

Дослідницький проєкт

на тему:

«Герої нашого часу»

Підготували:

учасники команди

«Незламні серця»

Довгий Войнилів 2024

Зміст

Вступ.....	3
Розділ I. Російсько-українська війна.....	5
Розділ II. Хто, як не ми?.....	6
Розділ III. Незламний дух-ключ до перемоги.....	8
Розділ IV. Щоб сини мною гордилися.....	9
Розділ V. В єдності наша сила.....	10
Висновки.....	12
Список використаних джерел.....	12

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. В умовах непростих подій сьогодення життя українців поділилося на два етапи. До жорстокого нападу росії на територію України кожен українець жив звичайним життям, люди втілювали свої плани та мрії, будували кар'єру, подорожували, здобували нові емоції, враження та знання, у дітей було безтурботне дитинство, вони гралися, навчалися і росли на радість навколишньому світу. Українська молодь будувала плани на майбутнє та шукала шляхи їх реалізації, розвиваючи свої вміння, навички, таланти та здібності. Хтось здобував середню освіту, хтось професійно-технічну, заклади вищої освіти відкривали свої двері для майбутніх педагогів, економістів, юристів, лікарів та інших фахівців. Все було чудово, Україна розвивалася і поступово ставала частиною європейської спільноти, підтримуючи демократичні правила та цінності. Все це обірвалося в одну мить...

Світанок 24 лютого 2022 року українці зустріли в умовах повномасштабного вторгнення росії на українські території. Переляк, хаос, нерозуміння ситуації - ці відчуття переповнили домівки та вулиці України. Однак, українці швидко змогли мобілізуватись, вони чітко визначили свою позицію у цій війні і ставши в стрій, дали гідну відсіч ворогові, не допустивши капітуляції України.

Війна триває уже два роки, сотні тисяч чоловіків та жінок, юнаків та дівчат боронять українські землі від ворожої навали, щоденно ризикуючи своїм здоров'ям та життям. З усієї України, з міст та містечок, селищ та сіл на фронті тримають стрій незламні титани - бійці Збройних Сил України. Саме завдяки їм Україна не впала на коліна, своєю мужністю і витривалістю воїни стримують дику орду, тим самим забезпечуючи спокій у тилу, даючи можливість відвідувати навчальні заклади дітям та молоді, працювати та вірити в майбутнє нашої держави.

Мета: дослідити життєвий та бойовий шлях воїнів сучасної російсько-української війни, випускників Довговойнилівського ліцею, які боронять нашу рідну землю на різних напрямках бойового фронту.

Практична значущість пошуково-дослідницької роботи може полягати в публікації основних результатів дослідження на сторінках монографій, підручників, наукових статей; матеріали можуть використовуватись під час проведення наукових конференцій, семінарів, лекцій, круглих столів, виховних заходів, присвячених цій темі.

Виховний аспект дослідження. Ми, учасники команди «Незламні серця» є патріотами своєї землі, адже беремо приклад з тих мужніх хлопців із с. Довгий Войнилів, які на даний час у лавах Збройних Сил України здійснюють титанічні зусилля для стримування ворога. Тому вважаємо своїм обов'язком розказати усім та описати постаті молодих хлопців, які ще недавно теж були учнями Довговойнилівського ліцею, а тепер стоять на захисті рідної землі. Адже вони – герої нашого часу. Кожного з них світ має знати в обличчя. Наш проєкт ставить за мету розповісти про цих хлопців, адже вони проявляють велику мужність та героїзм, проходячи тяжкі випробування, не жаліючи своєї власної сили та енергії за волю та незалежність рідної держави, за її цілісність та непорушність.

Розділ I. Російсько-українська війна

Війна - це зараз не слово, а реальність. Війна у центрі Європи в 21-му столітті. Цю словесну конструкцію в останнє десятиліття можна було часто почути від людей, яким бракувало слів, аби описати свій подив, жах, обурення подіями в Україні. Здавалося, що класична війна, де артилерійський снаряд чи ракета «Граду» руйнує будинки, школи, лікарні, дитячі садочки, валить диспетчерську вежу аеропорту, де з'являється поняття «ветерани» - це не про новітню історію Європи в 21 столітті.

10 років тому, в лютому 2014 року, російська федерація розв'язала війну проти України. Ворог окупував Автономну Республіку Крим і Севастополь, окремі райони Донецької та Луганської областей. До 24 лютого 2022 року основні події сучасної російсько-української війни з різною інтенсивністю бойових дій точилися на сході нашої країни. Хоча протистояння російській гібридній агресії та впливу в різних сферах відбувалося не тільки на лінії фронту, а й на всій території України. Здійснивши 24 лютого 2022 року повномасштабне вторгнення в Україну, кремль хотів остаточно знищити військовим шляхом українську державу та ідентичність. Цей напад завдав підступного удару міжнародному світовому порядку, створеному після Другої світової війни, підірвав стабільність не лише Європи, а й глобальної безпеки загалом.

Наразі величезну армаду орків стримують мужні воїни Збройних Сил України. Загони українських солдатів не допускають цю навалу на Європу. Бійці однієї країни захищають від вторгнення орди багато європейських країн, стримуючи її своїми титанічними зусиллями, не даючи розлізтись цій п'їтьмі по всьому континенту.

Важка це праця захищати мир! Сотні тисяч українців знаходяться у лавах Збройних Сил України. Вони залишили свої домівки, щоб захищати волю та незалежність рідної держави. Чимало юнаків і дівчат пішли добровольцями до війська, щоб зі зброєю в руках захищати свою країну від російської агресії, долучилися до лав територіальної оборони, вчаться надавати медичну допомогу

пораненим, займаються волонтерством. Пишаємось тим, що серед славних синів України є і наші односельці. Їх багато, та сьогодні хочеться розповісти про молодих юнаків, а саме Мацьківа Руслана, Микитина Юрія, Шеренгу Романа та Возняка Віталія. Своєю мужністю та незламністю ці хлопці доводять, що від кожного з нас залежить, у якій країні ми житимемо, що немає нічого більш дієвого, як єдність та згуртованість народу навколо поставленої мети.

Розділ II. Хто, як не ми?

«Хто, як не ми?» - відповів Руслан на наше запитання, чи не жалкує він про те, що у свої 23 роки пішов добровольцем на фронт і уже більше року захищає рідну землю на Бахмутському напрямку. Війна – це страшно, жахливо, це найбільша катастрофа та помилка людства. Однак ми перед фактом, або обороняємось, або стаємо рабами. Вихід один – брати до рук зброю і тримати фронт усіма можливими і неможливими способами. Така позиція у всіх, хто на фронті, підсумував Руслан. Нам вдалося поспілкуватися із

Русланом адже разом з учасниками освітнього процесу мали за честь приймати в Довговойнилівському ліцеї випускника, а наразі бійця Збройних Сил України, цього мужнього та хороброго юнака. Воїн залишив на згадку про зустріч прапор із підписами від себе і побратимів, а наші учні та працівники вітали його палкими обіймами та словами вдячності. У ліцеї хлопця пригадують як активного учасника різних заходів і змагань, лідера класу, який можливо і трохи бешкетував, але в той же час завжди був добрим та надійним другом, послідовником

справедливості та чесності.

Мацьків Руслан Мирославович, народився 12 жовтня 1999 року в селі Довгий Войнилів. У його батьків двоє синів, Руслан старший син. У 2006 році став учнем

Довговойнилівського ліцею, який закінчив у 2017 році. Післяшкільну освіту здобував у професійно-технічному училищі № 13 в м. Івано-Франківськ. Під час повномасштабного вторгнення знаходився за кордоном на роботі. Повернувся з-за кордону і в лютому 2023 року пішов добровольцем до лав ЗСУ. Вчинок цього відважного хлопця є прикладом відданості рідній землі, тож щира вдячність Руслану та його побратимам за захист України. Низький уклін Вам, наші захисники, мужні герої нашого часу, завдяки Вам ми маємо можливість навчатися рідною мовою на рідній землі. Незламні титани, сміливі, стійкі патріоти нашої України, хай Божа опіка завжди буде поруч, молимося за Вас, повертайтеся із

ПЕРЕМОГОЮ. Кожне дитяче серденько сьогодні разом з вами. Ви наша гордість!!! Слава Україні і Слава ЗСУ !!!

Розділ III. Незламний дух-ключ до перемоги

Знаменита ДШБ "Едельвейс", її бійці боронять нашу землю у найзапекліших боях, серед них - випускник Довговойнилівського ліцею Роман Шеренга, який у свої 26 років уже командир відділення 10 гірсько-штурмової бригади «Едельвейс». З виду скромний та щирий юнак, однак відважний, рішучий, організований при виконанні обов'язку із оборони України. Працівники ліцею пам'ятають його, як сумлінного та відповідального учня, який старанно вчився, займався

спортом, був учасником різноманітних заходів, користувався авторитетом серед однокласників. Всі ці свої якості лідера та активіста Роман вдало використовує

при несенні служби. Тож наша команда мала за честь поспілкуватися із КОМАНДИРОМ відділення "Едельвейс"- цей глибокий, стриманий погляд, дорослі, розсудливі думки, чітка позиція щодо виконання покладених на нього обов'язків, готовність знайти вихід у надважких ситуаціях, відчуття

відповідальності за підлеглих - поряд із нами був досвідчений воїн.

Шеренга Роман Володимирович народився 2 вересня 1997 року в с. Довгий Войнилів, навчався у Довговойнилівському ліцеї, професійно-технічну освіту здобув у Жидачівському професійному ліцеї. Був призваний на строкову службу, яку проходив у м. Житомир. Під час російсько-української війни у вересні 2022

року Романа мобілізовано до складу 10 гірсько-штурмової бригади. На сьогодні воїн виконує бойові завдання на Донецькому напрямку. Команда «Незламні серця» вдячна воїну за подарунок для ліцею - прапор із підписами побратимів. Всі наші обійми та щирі побажання для Вас, дорогі бійці. Сьогодні нам важливо знати в обличчя кожного солдата, знати, завдяки кому ми маємо можливість в спокої проводити освітній процес. Тож дякуємо Вам, дорогі едельвейси, за захист рідної землі. Гордимся кожним солдатом нашої України. Слава нашим бійцям, воїнам ЗСУ!!! Слава Україні!!! Божої охорони та перемоги!!!

Розділ IV. Щоб сини мною гордилися

Зі слів в. о. директора Довговойнилівського ліцею - «Згадую час, коли прийшла працювати до Довговойнилівського ліцею, де зустріла багато різновікової дітвори - хлопчиків, дівчаток, і всі з різними характерами та темпераментом, веселі, активні, розумні і талановиті. Напевне тоді кожен з нас не думав, що в майбутньому цим хлопчикам прийдеться взяти зброю до рук і стати на захист своєї держави. Згадую і Віталія - спортивна гордість школи, відповідальний та старанний учень, добрий товариш та однокласник. Тепер це воїн ЗСУ, боєць, який разом із побратимами тримає фронт, щоб не допустити поневолення України». Возняк Віталій Васильович народився 9 жовтня 1989 року в с. Довгий Войнилів, навчався у Довговойнилівському ліцеї. Післяшкільну освіту здобував у Івано-Франківському коледжі фізичної культури та спорту. Працював на сезонних роботах. У листопаді 2022 року призваний по мобілізації до лав Збройних Сил України, де по сьогодні тримає стрій разом із побратимами на Запорізькому напрямку.

Віталій батько двох маленьких хлопчиків. Синам дуже необхідна батьківська турбота і виховання, але обов'язок захищати рідну землю, в тому числі і свою маленьку Батьківщину, вибороти мирне та вільне майбутнє для своїх дітей та українського народу наразі є важливішим. Віталій справжній герой нашого часу, сміливий, хоробрий, є прикладом героїзму для своїх синів тому в майбутньому вони будуть з гордістю розказувати про подвиги свого батька. Тож дякуємо тобі, Віталій, за мужність, сталевий характер,

Слава бійцям збройних сил України!!! Слава Україні!!!

Розділ V. В єдності наша сила

Герої нашого часу... хоробрі бійці ЗСУ... так багато мужніх юнаків тримають стрій на лінії фронту, серед них випускник Довговойнилівського ліцею Микитин Юрій, з яким учні мали за честь провести зустріч у ліцеї. У 21 рік цей вродливий хлопець змінив звичний одяг на комуніформ, взяв до рук зброю і з впевненістю та сміливістю гідно виконує свій обов'язок, захищаючи рідну землю. Микитин Юрій Васильович народився 25

травня 2001 року в с. Довгий Войнилів. Середню освіту здобув у Довговойнилівському ліцеї. Юрій талановитий хлопчина, який завжди був активним учасником художньої самодіяльності, соліст танцювального колективу «Веселка», товарський та доброзичливий, спортивна гордість закладу освіти. Після закінчення ліцею навчався у професійно-технічному училищі № 13 у м. Івано-Франківськ. Призваний по мобілізації в липні 2022 року. На даний час захищає українські землі на Донецькому напрямку. Найважливішим в умовах

війни, за словами Юрія, є спільна робота на перемогу. «В єдності наша сила»- зазначає боєць. Коли відчуваєш підтримку в тилу, твої знайомі, друзі спрямовують зусилля на донати, волонтерський рух, допомагають матеріально та підтримують духовно, виникає відчуття потрібності у

суспільстві. Наша справа не даремна, адже ми обороняємо нашу державу. Тож дорогий наш воїне, щиро дякуємо за твій подвиг, бажаємо незламного духу та міцного здоров'я тобі і твоїм побратимам Божої охорони та ПЕРЕМОГИ нашій рідній Україні. Нехай тепло дитячих обіймів зігріває тебе у скрутні хвилини. В своїх молитвах ми завжди поруч з Вами, наші Герої, дорогі захисники. Слава Україні і слава нашим ГЕРОЯМ, бійцям ЗСУ!!!

Висновки

Повномасштабний напад пришвидшив консолідацію української нації. Національна єдність стала основою успішного спротиву. Героїчний опір українців – це не лише боротьба за фізичне виживання українського народу та свободи країни. У цій війні Україна захищає свій європейський вибір, національну ідентичність і цінності як частину європейських.

Українці вистояли й довели свою спроможність перемагати російську військову агресію. «Ми боротимемося, доки не звільнимо від окупанта останній сантиметр української землі» – такі слова звучать від бійців ЗСУ. І сьогодні особливо важливо нести у народні маси славу про мужніх, незламних героїв нашого часу – хоробрих бійців, які своїми подвигами стримують поневолення України. Їх необхідно кожного знати в обличчя, адже своїми вчинками вони пишуть нову історію української держави.

Тож наше суспільство має й надалі залишатися консолідованим для перемоги над агресором і розбудови демократичної правової держави в сім'ї європейських народів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Неопубліковані джерела (респонденти)

1. Мацьків Оксана Василівна, мати Мацьківа Р., проживає в с. Довгий Войнилів
2. Марчук Галина Володимирівна, сестра Шеренги Р., проживає в с. Довгий Войнилів
3. Чолій Роман Васильович, брат Микитина Ю., проживає в с. Довгий Войнилів
4. Возняк Ірина Мар'янівна, дружина Возняка В., проживає в с. Довгий Войнилів
5. Дирекція та педагогічний колектив Довговойнилівського ліцею.